

Alapítva: 1990-ben

Bogárd és Vidéke

2020. április 16. - XXXI. évf. 16. szám
12 oldal, 300 Ft

FRISS JÁRVÁNYÜGYI HÍREK.	2
JÁRVÁNYHELYZET A JÁRÁS TELEPÜLÉSEIN.	2
HÚS-VÉT: LEFEJEZETT KÓRHÁZ Kásler menesztette Csernavölgyit.	3
KARANTÉNNOVELLA	6
PETŐFI, A VÁNDORSZÍNÉSZ	8

Főszerkesztő: Hargitai-Kiss Virág

A Dél-Mezőföld független hetilapja

www.bogardesvideke.hu

HÚSVÉTI HANGULAT

A hétéves, sárbogárdi Farkas Luca, aki születése óta nagyon szeret édesanyja körül sertepertélni a konyhában, így készült a húsvétra – sok-sok finomsággal – családjá körében. Mivel idén nem érkezhettek hozzájuk sem locsolók, a maguk örömeire sütöttek kalácsot, nyuszis muffinokat s miegymást, hogy megadják az ünnep módját és hangulatát.

Köszönjük a fotókat!

HKV

HÚSVÉTI NYÚL A MENTŐKNÉL

Írás a
4. oldalon.

Friss járványügyi hírek – Sárbogárd

Dr. Sükösd Tamás polgármester április 15-ei tájékoztatása alapján **6 fő került újonnan hatósági házi karantén alá. Közülük két főnek légúti panaszai vannak**, ezért őket mintaadásra kötelezték, melynek eredménye később derül ki. Egyikük egészségügyi dolgozó.

A korábban hatósági karanténban lévő személyek nem produkáltak semmilyen tünetet.

A polgármester elégedettséggel konstatálta, hogy **húsvétkor** nagyjából mindenki komolyan vette a kijárási korlátozást, és viszonylag **nyugalom volt a városban**.

Mivel megérkezett az önkormányzat részére az igényelt permetezőszer (melyről múlt héten már írtunk), **hamarosan megkezdik a közterületek, buszmegállók fertőtlenítését**.

A Magyar Közúton keresztül rendeltek **10 ezer** darab egyszer használatos **gumikesztyűt** rendeltek a **szociális ellátórendszer számára**, melyek remélhetőleg mielőbb megérkeznek.

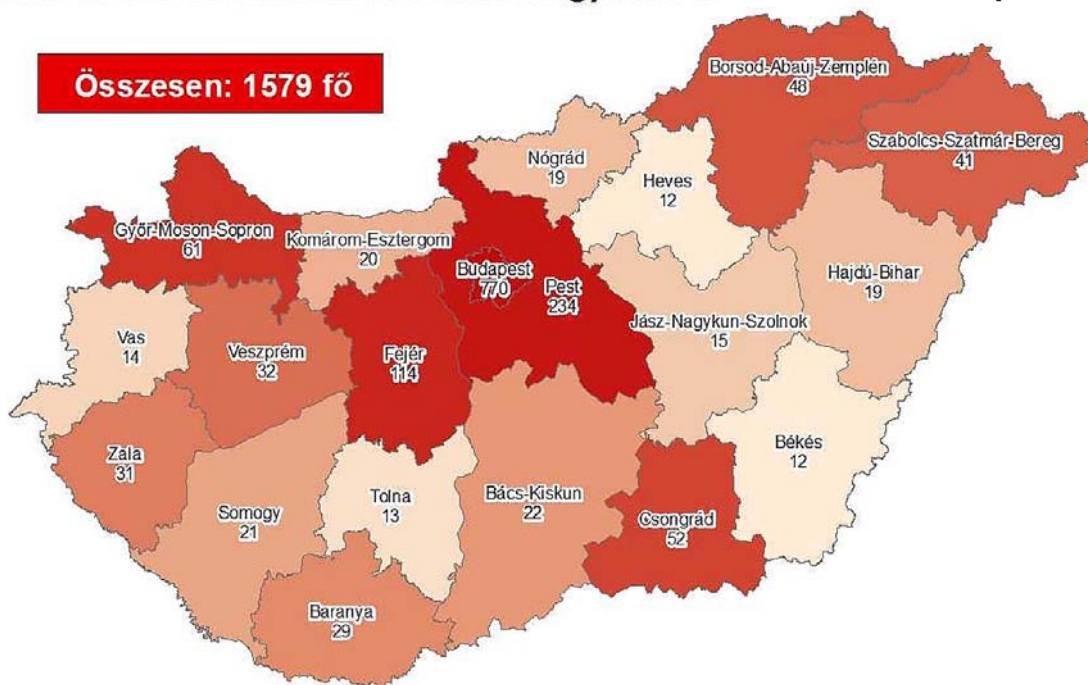
A városban működő összes időotthonban és ellátóban határidőre **kialakították az izolációs szobákat**, de szerencsére egyelőre nincs lakója ezeknek a helyiségeknek, mert nincs beteg, lázas ember az intézményekben.

A **kisgyermekes rászoruló családoknak megérkeztek a szokásos élelmiszercsomagok**, körülbelül 50 darab, amiket a napokban juttatnak el az érintetteknek.

Hargitai-Kiss Virág

Igazolt COVID-19 fertőzöttek száma megyénként

2020. április 15-én

Járványhelyzet a járás településein

Alap: nincs igazolt koronavírus-fertőzött, 3 (tünetmentes) személy van hatósági házi karanténban.

Alsószentiván: nincs se igazolt koronavírus-fertőzött, se hatósági házi karanténban lévő személy.

Cece: nincs igazolt koronavírus-fertőzött, 5 (tünetmentes) személy van hatósági házi karanténban.

Hantos: nincs se igazolt koronavírus-fertőzött, se hatósági házi karanténban lévő személy.

Igar: nincs se igazolt koronavírus-fertőzött, se hatósági házi karanténban lévő személy.

Káloz: nincs se igazolt koronavírus-fertőzött, 2 család van hatósági házi karanténban. Április 14-én pedig dr. Bőle Pál háziorvos is munkába állt és megkezdte rendelését.

Mezőszilas: nincs igazolt koronavírus-fertőzött, 13 (tünetmentes) személy van hatósági házi karanténban.

Nagylók: 2 igazolt koronavírus-fertőzött van, egyikük egészségügyi dolgozó (egy budapesti kórházban), a másik külföldről tért haza. Ők családjukkal együtt (7 fővel) vannak hatósági házi karanténban.

Sáregres: nincs se igazolt koronavírus-fertőzött, se hatósági házi karanténban lévő személy.

Sárkeresztúr: nincs igazolt koronavírus-fertőzött, 3 külföldről hazatért személy van hatósági házi karanténban.

Sárszentágota: 3 igazolt koronavírus-fertőzött van, mindhárman egészségügyi dolgozók (a székesfehérvári kórházban). Ők családtagjaikkal együtt vannak hatósági házi karanténban. A polgármester szigorúbb szabályozást vezetett be a településen április 13-ától: a szolgáltatóegységekben a személyzetet kívül egyszerre csak egy fő tartózkodhat, és kötelező maszkkal, vagy sállal takarni a száját, orrot, a 1,5-2 méteres távolság betartása mellett.

Vajta: nincs se igazolt koronavírus-fertőzött, se hatósági házi karanténban lévő személy.

A településeken a lakók többsége fegyelmezett és betartja a szabályokat.

A következő hetekben minden lapszámunkban frissített körképet adunk a járás településeinek járványhelyzetéről.

Hargitai-Kiss Virág

Hús-vét: lefejezett kórház

Kásler menesztette Csernavölgyit

Húsvét idején, április 11-én olvashattuk döbbenettel a Fejér megyei hírportálon, hogy prof. dr. Kásler Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériumának vezetője egyik pillanatról a másikra hivatalának átadására szólította föl dr. Csernavölgyi István kardiológust, a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház sárbogárdi származású, tíz éve az intézmény élén álló (2017-ben megyei Berzsényi Zoltán-díjjal kitüntetett, az idén Batthyány–Strattmann-életműdíjra felterjesztett) főigazgatóját, aki április 10-én eleget tett az utasításnak.

Dr. Csernavölgyi a Fejér Megyei Hírlapnak adott közleményében azt írja:

„A hír igaz. Az ország legnagyobb betegforgalmú intézménye a jelen járványügyi helyzetben is az elsők között lépett csatasorba, és heroikus küzdelmet folytat. Az elsők között alakította át ellátó struktúráját az országban, hogy meg tudjon felelni a fokozott, mind ez ideig ismeretlen feladatnak. Az adatszolgáltatás tényszerű adatokat közölt, telefonon pontos és naprakész adatokat szolgáltatott az intézmény, az elektronikus adatszolgáltatás egy esetben valóban csúszott, emiatt szüntették meg a munkaviszonyom. Az adatszolgáltatás azonban adminisztrációs feladat, és nem főigazgatói hatáskör. Fentiek oka, hogy dolgozói kollektívánk az elmúlt hónap minden órájában a betegellátást szervezte, gyógyított, szűrt, és minden idegszálával a járványügyi helyzet megoldására koncentrált. Az igazság védelmében a szükséges jogi lépéseket megteszem, a sárdobálásban nem veszek részt. A legfontosabb, hogy kollégáim zavartalanul, a gyógyításhoz nélkülözhetetlen bizalmi légkörben dolgozhassanak tovább a járvány leküzdésében. Minden egyéb másodlagos, és várhat.”

Az Origonak azzal indokolta az EMMI az elbocsátást, hogy a kórház főigazgatója „a koronavírus-járvánnyal kapcsolatban olyan súlyos mulasztást követett el, amely indokolta, hogy átadja hivatalát.”

Dr. Kásler Miklós miniszter dr. Bucsi László címzetes egyetemi docent bízta meg a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház főigazgatói teendőinek ellátásával, aki az orvostudomány kandidátusa, 20 éve dolgozik a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórházban, 2008 óta pedig ő az intézmény Mozgástervezési Sebészeti Centrumjának a vezetője. Korábban több ízben dolgozott Angliában, és hosszú éveket töltött a SOTE Ortopédiai Klinikájának osztályvezetője. Dr. Bucsi jelenlegi megbízása határozott időre, a főigazgatói pályázat eredményes lezárásáig tart.

Az alábbi kérdéseket küldtem el e-mailen az EMMI sajtóosztályának, sürgős megjelöléssel:

– Az országos médiában az Önök részéről az a nyilatkozat jelent meg, hogy a főigazgató a koronavírus-járvánnyal kapcsolatban követett el olyan súlyos mulasztást, amely indokolta, hogy átadja hivatalát. A főigazgató nyilatkozata szerint „telefonon pontos és naprakész adatokat szolgáltatott az intézmény, az elektronikus adatszolgáltatás egy esetben valóban csúszott”, amit azonban első visszajelzésre pótolnak. Mi volt pontosan az Önök által említett súlyos mulasztás?

– E mulasztás egyszeri, vagy többszöri volt?

– E mulasztás emberéletet veszélyeztetett-e?

– A mulasztás tényére, és annak orvoslására felhívták-e azt megelőzően a főigazgató figyelmét, mielőtt felmentették volna őt posztjáról?

– Amennyiben a főigazgató állítása igaz, hogy mindössze egy alkalommal csúszott az elektronikus adatszolgáltatás, mennyit csúszott?

– Miért tartotta dr. Kásler Miklós miniszter úr szükségesnek elmozdítani a főigazgatói székéből a tízéves főigazgatói rutinnal rendelkező dr. Csernavölgyit ahelyett, hogy például figyelmeztetésben részesítette volna őt, vagy azt, aki az elektronikus adatszolgáltatást konkrétan végzi?

Lapzártánkig a fenti kérdésekre nem érkezett válasz.

Hargítai–Kiss Virág

VÁLASZT VÁRVA

Március 30-án az alábbi kérdéseimet küldtem meg e-mailen a koronavírussal kapcsolatos hivatalos információkat közlő kormányzati oldal sajtóosztályának:

- 1) A tüneteket nem mutató, de a vírust hordozó személyek mennyi ideig hordozzák magukban a koronavírust?
- 2) A koronavírusból felgyógyult (igazolt) betegek, akiket kiengedtek a kórházból, szabadon mozoghatnak?
- 3) Aki már egyszer átesett a koronavíruson, az még egyszer/többször is elkaphatja ezt a betegséget, vagy ennek más törzsét, vagy védetté válik?
- 4) Tervezik-e letesztelni a népességet a tekintetben, hogy ki esett már át a koronavíruson? Amerikában állítólag kifejlesztettek már egy ilyen jellegű tesztet, és magyar kutatók is foglalkoznak e témával, mely segíthet visszatérni a munkába azoknak, akik már úgy-mond munkaképesek; s ez természetesen a gazdaság szempontjából is előnyös lenne.

Kérdéseimre – többszöri jelzésem ellenére – a mai napig nem kaptam választ. Április 14-ei (újabb) levelemben közöltem a némának mutató sajtóosztálynak, hogy a mai információk világában ez a hosszadalmas válaszadás eléggé kifogásolható, s ezzel akadályozzák a naprakész tájékoztatást és az állampolgárok hiteles tájékoztatását. Kíváncsian várom, mikor reagálnak.

Hargítai–Kiss Virág

Húsvéti nyúl a mentőknél

Ha raktak is volna fészket a húsvéti nyúlnak a mentősök, akkor sem fért volna el benne az a sok ajándék, amit közvetlenül az ünnep előtt és után kaptak.

Április 9-én, csütörtökön délután Sárbogárd Város Önkormányzata, az Alphahome+ Gyorsház Építő Kft., a Jüllich Technology Innovációs Kft., az Alba Ablak Solar Kft. valamint a szállításban segédkező Szepletkő Kft. és az útvonalat biztosító rendőrség összefogásával egy konténerből kialakított – nyílászárókkal, burkolatokkal ellátott, klímás, bebútorozott, 15 m²-es (kétszemélyes) – mobil pihenőszoba került elhelyezésre a sárbogárdi mentőállomás udvarán.

Az elektromos hálózat bővítésén Erős Ferenc és munkatársai dolgoztak több napon át.

A Gázmodul-Weisz Kft. egy szárítógépet és egy gáztűzhelyet ajándékozott a mentőállomásra.

másnak április 14-én, kedden, melyeket Soós Ferenc fuvarozó ingyen szállított rendeltetési helyükre. Egy anonim adományozó négy nagy csomag mosóporral, az Orova 2000 Bt. kávéfőzővel és lábtörölőkkel járult hozzá ahhoz, hogy a mindannyiunkért dolgozó mentősök méltó körülmények között láthassák el szolgálatukat és készülhessenek föl.

Szívmelengető érzés volt azt látni, hogy milyen sokan álltak első szóra, vállalva a jó ügy mellé.

A mentőállomás vezetője, Csiszár Roland és munkatársai ezúton is hálás köszönetüket fejezik ki a nemes lelkű felajánlóknak az adományokért!

Hargitai-Kiss Virág

Gólyáék lakásügye

Csendes olvasgatás közben kisunokám, Ági robban be a szobába:

– Nagypapó, gyere, nézd, repülnek a gólyák!

– Jól van, Kicsim, hadd repüljenek! Nagypapó most olvas.

– De gyere, Nagypapó, nézzed!

– Láttam én már gólyát repülni, kislányom.

– De ezt még nem láttad. Most a kis gólyák repülnek. Most tanulnak szállni.

Ezt már tényleg meg kell nézni. Ennek az elhárítására nincs kádencia Nagypapó zsebében.

– No, hol vannak a gólyák?

– Most nem látni – hordozza körül az égtiszta szeméit az udvar fái által határolt horizonton. – De várj, mindjárt visszajönek. Már jön is!

– Jön ám, de az nem a kis gólya. Az az öreg. Megismerem a piros csőréről, meg a szélesre tárt farkáról. A fiatal gólyának fekete a csőre.

– Jön a másik is, Nagypapó, de az már a kicsi. Hát kicsinek éppen nem mondható, de ez már tényleg a fiatalok egyike. Közben – nem is vettük észre – az öreg a templomgerincre száll és onnan követi szemmel fiacskája próbálkozásait. Biztosan látom, hogy általunk megfejthetetlen jeleket, utasításokat ad le a fiatal légi vándornak, valahogy így: Vigyázz!... Nyújtsd ki jól a lábad!... Ne tartsd olyan mereven a nyakad!... Ej, ej, sose lesz belőled semmi! – Közben azonban mintha dagadna a büszkeségtől, amikor a lassan körbeforduló ifjút szemléli.

Egy kör... még egy kör, aztán irány a fészek. A fiatal leereszkedik a fészek fölé s már ott van fölötte az öreg is. Nehéz feladat leszállni a fészekre. Új vezényszavakra, vagy vezényjelekre van szükség. Lefelé a lábad!... Úgy!... Nyugodtan!... Ne csapkodj!... Még egy kicsit!... No jól van! Most ülhetsz egy kicsit. Kelepke, készülj, most te következél.

Repülnek a kispapók. A napokban, mikor az a szörnyű jégverés volt, azt hittük, hogy sohasem fognak repülni. Hiszem a galambtojásnyi jégdarabok még a földben lévő János-napi retket is meghasogatták. A vihar a főutcán húszméteres nyárfákat fordított ki és döntött a villanydrótokra. Az utcán, mint bősziült hegyi patak, rohant le a víz. Bizony nemigen törődünk a gólyákkal, mikor nyugaton meghasadt a felhő és a dörgések elmorogtak észak felé. De egyszer csak nagy szárnycsapásokkal felrepült az öreg gólya a templomtetőre. Ázotán, csapzottan és – tisztán kivehető volt – sebesülten állt ott. Kiterjesztette a szárnyát, szárítkozott. Csőrével a sebeit ápolgatta. A kis gólyák pedig megmaradtak, megvédték őket az anyai szárny s most már repülnek.

Ági még többet is tudna róluk mesélni. De azt az egyet, amit csak én tudok, hadd mondok még el.

A fészek nem a mi házunkon volt, hanem a közeli szomszédén. A ház tulajdonosa özvegy Ficzekné. Tavaly rakták a fészket a kéményre az öregasszony nem kis bosszúságára.

„Nekem nem kell gólya” – mondta és tűzcsapóval próbálta lepiszkálni a már kész fészket. Majd leesett a létráról. Csak akkor nyugodott bele a változtathatatlanba, amikor látta, hogy a fészken már ült az anyamadar. Ahhoz már nem volt szíve, hogy a készülő családi eseményt megakadályozza. Így felnőttek a tavalyi kis gólyák, megtanultak repülni, s aztán egy szép napon búcsút vettek Ficzeknéől és elmentek Afrikába.

No, Ficzekné, csak ezt várta. Megfogadta Petit, a kanászgyereket – mert ő a múlt nyárral is öregebb lett – s leszedette vele a gólyafészket. Rosszalló fejcsoválással néztük, de a gólyák elmentek már, nem sokat tépelődöttünk rajta.

Ám az eszterág tudja a maga rendelt idejét. Az idén áprilisban is elhangzott a jel, mely úgy hozzátartozik a tavaszhoz, mint a barackvirágzás: Gólya! Gó-ó-ólya! Megjötték a gólyák! Az iskolás gyerekek üdvözölték a visszatérőket. A gólyapár meg mintha visszaintegetett volna nekik. Aztán keringeni kezdtek az ismert táj fölött, ke-resték a fészket, de nem találták. Azt hitték, rossz helyen járnak. Alaposabb szemrevételezés után azonban rá kellett jönniük, hogy bizony őket kilakoltatták.

No, nem nagy gond ez a gólyáknak. Egy-két szárnycsapás el, egy-két szárnycsapás vissza és már ott is álltak Ficzekné kéményén; mindkettő szájában ágdarabok.

– Hess, cudarok! – csattant fel az öregasszony hangja. – Itt nem lesz fészek az idén!

S mire a gólyák újat fordultak, ott állt az udvar közepén, és nagy szeredást lobogtatva próbálta őket elhessegetni. De nem megy ám az olyan könnyen! A gólyák nem zavartatták magukat. Térültek-fordultak és a fészek növekedett.

– Hijnye, gyalázatosak! – patvarkodott Ficzekné. – Majd adok én nektek fészket mindjárt.

De ezt már mi is hallottuk.

– Ugyan, kedves Ficzek néni, miért nem hagyja szegényeket?

– Hát van magának szíve, Ficzekné?

– Hogy lehet valaki ilyen szőrösszívű?

A gólyák minderről nem vettek tudomást. Nekik sürgős dolguk volt. Hiszen olyan rövid a nyár. De arról már tudomást kellett venniük, hogy Peti odatámasztja a létrát a tetőhöz, kúszik-mászik fölfelé, aztán egy karóval szétpiszkálja a félig kész fészket. Hullanak a tetőre, onnan az udvarba a nehezen összehordott gallyak. A két madár meg ott kering a ház fölött. Én bizony már továbbálltam volna, hiszen van még kémény a faluban. De ők csak ragaszkodtak a megszokott helyhez. S mikor Ficzekné

A kép illusztráció

nagy önelégülten befordult az konyhába, már megint ott álltak a kéményen.

– Jöhettek! Peti, holnap megint gyere el!

De ez már istentelenség. A szomszédok felzúdultak. Csalogatták volna a hontalanokat a maguk kéményére, de azok nem tágitottak az özvegy házatól. Akkor deputációba mentek. Kérték, biztatták, s amikor nem tágitott, szidták, mindennek elhordták a zsupori vénasszonyt. De az hajthatatlan volt.

– Majd én takarítok utánuk... ingyen! Majd én csináltatom utánuk a tetőt... ingyen!

Varga Mátyás már vállalta volna, hogy megcsináltatja a tetőt, ha a gólyák miatt baja lenne, de ...

– Nem látok én abbul pénzt – hajtogatta az asszony.

Másnap beilledelmeskedik Juhosné:

– A gólyák miatt jöttem. Tetszik tudni, ez a cudar Ficzekné nem ad nekik szállást. Úgy gondoljuk, mert ismerjük a lelketlent, hogy pénzt adunk össze és megfizetjük a kéményét, ha békibe hagyja őket. Ha hozzá tetszene járulni...

– Persze, hogy hozzájárulok.

S azóta a gólyák Ficzekné házán albérlésben laknak. Mi pedig fizetjük a havi díjat, negyven forintot. Kétszáz forint egy idényre. Senki sincs, aki az önkéntes felajánlást egyszer is megtagadná.

Ilyen a gólyasors! Isten parittyakövei zúzóak, emberi kőszívek hajjalgják.

De mégis repülnek a gólyák.

Repülnek már a kis gólyák is.

– Gyere, Ágikám! Vigyázz!... Nagyot lépj a lépcsőn!... El ne csúsz!... Jól van, Kicsim!

Ruttkay Miklián Géza

Megjelent a Somvirág című kiadványban (Budapest, 1966), mely evangélikus lelkészek szépírásait tartalmazza

KARANTÉNNOVELLA

Leparkolt a Bella-tó melletti parkolóban, ahol az ő autója árválkodott egyedül, és embert se látott mást sehol a környéken. Még a közelben lévő hétvégi házak is csendesek voltak, azokból se nagyon hallott kiszűrödni semmiféle zajt, emberi aktivitásnak tehát nem különösebben volt nyoma. A turistaúton elindulva úgy jó száz-százötven méter után letért jobbra és elindult a hegyre felvezető ösvényen. Az út első szakasza még nem okozott különösebben nagy vizuális élményt egy, a közelmúltban történt sajnálatos és nem túl kíméletes beavatkozásnak köszönhetően, melynek során az út egyik oldalán gyakorlatilag az összes fát kiirtották, vagy legalábbis erősen visszavágták. Azonban már itt is kimondottan kellemes volt sétálni az egyre erősödő tavaszi napsütésben. Jó érzés töltötte el, ahogy kezdett eltávolodni a civilizációtól, és ezzel együtt mintha a problémák is egyre távolabbinak tűntek volna.

Egyetlenegy másik emberrel se találkozott ezen az útszakaszon, majd kiért a fennsík nyíltabb részére, ahonnan minden irányban jól be lehetett látni a fákkal, bokrokkal és kisebb-nagyobb kövekkel tarkított, szavannára emlékeztető tájat. Amikor felsétált a környék egyik legmagasabb pontjára, megállapította, hogy gyakorlatilag övé volt a hegy. Onnan körbenézve se látott egy árva lelket se, pedig még egy kihaltabb napon is mindig szokott arra járni néhány túrázó, és a motorosok vagy quadosok megszokott robaja se hallatszott még a távolból se. Semmi mást nem hallott, csak a madarak énekét és a bogarak zümmögését. Bár viszonylag ritkán szokott egyedül sétálgatni a természetben, távol a lakott településektől, most úgy érezte, hogy pontosan erre volt szüksége. Újszerű és izgalmas élményként élte meg, egy pillanatig se volt benne félelem amiatt, hogy egyedül volt a semmi közepén, sokkal inkább béke és megnyugvás töltötte el. Régen érezte már magát ennyire természetközelinek. A hegy tetején megállva sokáig elidőzött és hosszú perceket át semmi mást nem csinált, mint nézett és hallgatott. Próbált eggyé válni a természettel és érzékelni, magába fogadni minden apró kis rezdülését. Ha csak egy rövid időre is, de sikerült minden problémájáról megfeledkezni. Hetek óta talán most először sikerült teljesen kikapcsolnia gondolatait és kiverni fejéből azt a láthatatlan kis kártevőt, ami az általa okozott, biológiai értelemben vett betegségénél egy jóval nagyobb és sokkal ijesztőbb kórt is hordozott magában, mégpedig a pánik és félelem vírusát. Ez utóbbi az ember fejét támadta meg és olyan erősen el tudott uralkodni gondolkodásán, hogy egy idő után nehéz volt bárkinek is megőrizni józan eszét, így aki nem vigyázott eléggé vagy nem tudta helyén kezelni a dolgokat, afölött idővel teljesen átvette az irányítást. Ezért is volt nagyon fontos időnként kiszakadni a megszokott közezből és megpróbálni a természetben megtalálni a harmóniát. Úgy érezte, hogy ha csak átmenetileg is, de neki ez most sikerült. Hirtelen sokkal pozitívabban látta a világot. Már nem a reggeli hírek és az azok kapcsán beinduló kommentháborúk jártak a fejében, tele kicsinyes, nevetséges, mindent csak kritizálni tudó megnyilvánulásokkal, hanem csak a csend és a nyugalom. Egy olyan világ tárult fel szemei előtt, amelyben nem volt helye se vírusnak, se pániknak, se az emberi hülyeségnek.

Hol a már jól ismert utakon, hol a kevésbé ismerteken, hol pedig csak úgy toronyiránt folytatta útját egyik kedvenc helyéhez. A már sokszor bejárt környéken a legtöbb tereptárgyat már messziről megismerte, de mindig talált azért még valami újdonságot. Olyan dombot, követ, fát vagy éppen bokrot, amit korábban még nem vett észre, vagy csak valamiért nem maradt meg emlékezetében, esetleg máshogy emlékezett rá. Végül aztán feltárult szeme előtt az egyik legnagyobb és leghíresebb az úgynevezett ingókövek közül, amihez oda is ment. Bár majdnem mindig „foglalt” szokott lenni kisebb-nagyobb társaságok, családok, vagy éppen párok által, most a kőegyüttes is magányosan meredt rá és hívogatta magához, aminek örömmel eleget is tett.

Érdekes módon annak ellenére, hogy idáig már nagyon sokszor eljött, valahogy eddig még egyszer se merészkedett érdemben tovább ennél a pontnál. Maximum néhány lépést tett még meg pluszban, csak hogy kinézzen mégis merre indul tovább az út, de eddig valamiért mindig a már megszokott és jól bejáratott útvona-

lon tért vissza innen. Most viszont úgy érezte, eljött az idő, hogy kicsit tovább merészkedjen és új utakat, új helyeket fedezzen fel magának. Mivel a korábbi magaslatról alaposan végigpásztázta a környéket és az egyiket már ki is nézte magának, így teljes bátorsággal vágott bele az ismeretlenbe térkép nélkül is.

Újabb szép tájak nyíltak meg előtte és újabb látványos formák, kőalakzatok tárultak szeme elé. Az egyik különösen megtetszett neki és hosszú percekig át nézte, szinte ő maga is kővé meredve, annyira lenyűgözte a látvány. Három nagyobb kőből állt a kőegyüttes. Az alsó kettő volt az alapja, azon támaszkodott a harmadik, egy szinte teljesen szabályos trapéz alakját felvevő méretes darab, melynek egyik lekerekített csúcsán állt. A rajta található különböző színű foltokból kirajzolódó mintába pedig némi fantáziával még akár valamilyen furcsa lény arcformáját is bele lehetett látni. A legnagyobb érdekessége azonban az volt, hogy ránézésre nem is igazán értette az ember, mi tartja oda a harmadik követ a másik kettőhöz. Látszólag csak a szentlélek tartotta és azt lehetett volna hinni, hogy elég csak éppen megpiszkálni, hogy az egész leomoljon, a tények azonban éppen az ellenkezőjéről tanúskodtak, hiszen valamiért mégis szilárdan és stabilan állt ott már évszázadok, vagy inkább évezredek óta. Ez is egy újabb bizonyítéka volt annak, hogy az emberiség ebben az egész gépezetben csak egy kis porszem. Jöhet bármilyen vírus, civilizációk tűnhetnek el és újabbak jöhetnek létre, vagy akár az egész emberiséget is eltörölheti valami a Föld színéről, de a természet szémszögéből nézve mindez csupán egy jelentéktelen kis epizód. Földi időszámítás szerint jóformán ki se lehet fejezni az egész történetének mekkora hányadában voltunk jelen a bolygón. Bármi is lesz tehát a folytatás, akár sikerül lelassítani a járvány terjedését, akár nem, akár sikerül minimalizálni a vele járó áldozatokat, a kő akkor is ugyanúgy ott fog állni ugyanilyen szilárdan, büszkén és töretlenül.

Az út végül éppen abba a másik, már jól ismert útba csatlakozott bele, ahogyan sejtettem is. Az elágazás után nem sokkal, a jobb oldalon volt egy betonból és kőből készült emelvény, ami talán valami régi katonai erődítmény egy megmaradt darabja lehetett, vagy csak egyszerűen a gyakorlópályának volt valamilyen része. Felsétált rá és innen is körülnézett alaposan végigpásztázva a környéket. Örömmel konstataulta, hogy továbbra se látott másik emberi lényt se közel, se távol. Szerette volna minél jobban magába szívni mind a tavaszi napsütést, mind pedig a természet közelségének élményét. A sok négy fal közt töltött idő után nagyon ráfért már egy kis friss levegő és a D-vitamin-készleteket sem ártott alaposan feltölteni. Miután pár percig csendben és mozdulatlanul állt, kezdett egyre jobban megnyílni számára a természet és az élővilág, a csend pedig fokozatosan megtelt étellel. Kezdetben még inkább csak a már jól ismert hangokat hallotta, amiket már nagy biztonsággal felismert. A távoli jellegzetes hollókarógás, a fácán furcsa kerregése, az erdei pinty, a cinkék vagy éppen a pacsirták füttykoncertje már mind jól megszokott hangok és dallamok voltak

számára. Ezúttal azonban korábban soha nem hallott, ismeretlen madarak éneke is felcsendült, illetve korábban nem tapasztalt, beazonosíthatatlan hangok terjengtek mindenfelé a levegőben. Az egyik furcsa kattogáshoz hasonlított, mintha egy fényképezőgépet oldottak volna ki. A másik meg némi fantáziával lehetett volna akár valami szörny, vagy félelmetes vadállat figyelmeztető jelzése is. Kissé negatívabb hangulatban talán meg is ijedt volna tőle, de most fel se merült benne ilyesmi. Teljesen biztos volt benne, hogy semmi nem árthat most neki itt, az emberektől távol. Még az a kis koronás gaztevő is messziről elkerüli ezt a vidéket, hiszen itt nem teremhet számára semmiféle babér, és nincs, aki befogadná, vagy új otthont biztosítana számára, ha hirtelen költözni támadna kedve. A mérsékelt tavaszi szél többé-kevésbé szabályos időközönként hol erősödött, hol pedig gyengült. A közeli fák ágait valamint lombkezdeményeit megmozgatva zengő, sustorgó hangjaival igazán kellemes és megnyugtató háttérzenét biztosított elmélkedéséhez.

A napnak már volt ereje így április elején, ezért le is kellett vennie felsőjét, és dereka köré tekerte, mielőtt elindult volna visszafelé, hogy újra megmássza az egyik útba eső dombot. Talán a friss, hegyi levegő okozta, de hirtelen erős ingerenciája támadt tüsszenteni egyet, amit ezúttal egyáltalán nem fojtott vissza, hanem hagyta, hogy minden fölösleges anyag távozzon tüdejéből. Most végre nyugodtan megtehetette mindezt a legkisebb rossz érzés, vagy lelkiismeret-furdalás nélkül. A városban folyton vissza kellett fognia magát az embernek és lassan már a lakásban se merete rendesen eltüsszenteni magát a szomszédok miatt, nehogy esetleg elkezdjenek kombinálni. Emiatt aztán vagy teljesen elfojtja, vagy csak valami kis nagyon diszkrét, erőtlen félmegoldást mer megereszteni, de most hosszú hetek óta először tudott végre egy egészségesen tüsszenteni, rosszálló tekintetek és fülek nélkül, ami szintén nagyon jólesett neki.

Az egész több órás útja során csupán a szórványosan elhullajtott birkaürülék, egy bokor felső ágára rátűzött sörösdoboz, valamint a távoli autók alig kivehető, vagy talán inkább csak hallani vélt zúgása utalt bármiféle emberi tevékenységre. Utóbbi nélkül még akár azt is el lehetett volna hinni, hogy valahol egy dimenziókapun átlépve átkerült valami másik tér-idő dimenzióba, vagy hogy a néhány lopott óra alatt, ameddig kiszabadult a négy fal fogságából és elmenekült a város zajától, eltűnt az emberiség a Föld színéről és ő az egyetlen, aki életben maradt. Érdekes volt eljárásdozni időnként ilyen és ehhez hasonló forgatókönyvekkel, de persze valójában azért ő maga se szerette volna, ha ez tényleg bekövetkezett volna.

Visszafelé vezető útján se találkozott már senkivel és a parkolóba se érkezett újabb autó – vagy ha érkezett, időközben már távozott is – így magánya utolsó pillanatait is teljesen ki tudta még élvezni, mielőtt beszállt és elindult vissza a civilizációba. Hazafelé az autóban épp a Depeche Mode „Walking in my shoes” című száma szólt meg. Azon túlmenően, hogy nagyon kedveli ezt a dalt, elgondolkodott rajta, hogy most ez is mennyire más értelmet nyert ezekben a rendhagyó időkben. Hiszen a világon most mindenki nagyjából ugyanabban a cipőben jár...

Szeless Péter

ADÓNK I %-a

A sárbogárdi református egyház által alapított Árva Bethlen Kata Alapítvány kuratóriuma kéri, hogy évi jövedelemadójuk 1 %-ával támogassák tevékenységét.

Az előző évben a gyermekek sárbogárdi református egyház által szervezett nyári táborozását támogattuk.

További célunk a sárbogárdi református idősek otthonának támogatása.

Kérjük, éljen az 1 % felajánlásának lehetőségével, melyet az SZJA-bevallási tervezet kézhezvétele után megtehet.

Adószámunk: 18483118-1-0

Megnevezés: Árva Bethlen Kata Alapítvány Sárbogárd

Munkájukra áldást kérve felajánlásukat köszönjük!

GONDOLATOK A KÖLTÉSZET NAPJÁN

Beütöm az internet keresőjébe a „Nagy László” utcanévet. Nos, a fővárosban nincs ilyen nevű utca. Kellemetlen. Mondhatni égő. Több intelligenciát, tisztelt névadó urak és hölgyek! Mert az elődeik Ady nevééről több utcát is elneveztek. És kicsoda palotasorok viselik Petőfi, Arany nevét! Miért van ez? Eszembe jut, hogy kis városunkban, Sárbogárdon alighanem tucatnyi utca viseli költő vagy író nevét. Ismét megkérdezem: miért van ez? (Bár Nagy László utca itt sem létezik.)

Nem hiszem, hogy a régi utcanévadók nagy verskötetlapozók lettek volna. De úgy látszik, tudtak valamit, amit a maiak nem. Azt, kérem szépen, hogy a versek, regények nemcsak az emberi azonosságtudatot (identitást), hanem a nemzettudatot is magukban tárolják. A Himnusz, a Szózat, az Egri csillagok vagy a Pál utcai fiúk és még számtalan írásmű a magyar nemzettudat őrzői. *Mi az a nemzettudat?* Bizonyára vannak, akik számára ez túl kacifántos fogalom, nem is nagyon értik. Pedig egyszerű. Azt jelenti: tudom, hogy magyar vagyok több millió más emberrel együtt, és valami lényeges tulajdonságban különbözöm minden más nemzetbeli embertől. Van egy nagyon érdekes nyelvünk, van történelmünk, önérzetünk, sértettségünk, olyan kultúránk, sportunk, amit akármely más nemzeti fiai megbecsülhetnek, talán még irigyelhetnek is. A nemzettudat valami jó érzés, büszke érzés, a piros-fehér-zöld zászló meleg érzéssel tölt el bennünket.

Nem tudom, észrevették-e, hogy ezt a hazafias érzést mostanában egyesek, nem lehet tudni, miért, rombolgatni kezdik. Kölcséről, a sok-sok magyar szíve legmélyén dédelgetett Himnusz című nagyszerű vers szerzőjéről az Isten tudja, miféle indítékból azt a gyanúját véli valaki szükségesnek közhírré tenni, hogy homoszexuális volt. Jókairól, aki olvasó néppé tette a magyarságot, egy eszményi világot varázsolva a képzeletünk elé, kijelentette egy „irodalomtudós”, hogy egyszerű regénygyáros volt. És ez a szellemiség kezdi átjárni a nemzetet, mint egy influenzajárvány. Félek, hogy emiatt nincs Budapesten Nagy László utca. Hogy akinek tudomására jut az utcanévről az ő neve, nehogy büszke találjon lenni erre a magyar költőóriásra. Mert a nemzeti büszkeség gyanús, avított dolog.

Nagy Lászlót, mint sok ezer kortársát, az 1945 utáni változás falusi parasztudvarból dobta át magasabb iskolába. Énekelte a többiekkel, hogy „Sej, a mi lobogónkat fényes szellők fűjják”. Lelkesedett, megvolt rá az oka. Annál inkább megviselte őt az ötvenes években a csalódás. Ez a felocsúdas tette őt színes képzeletű, tehetséges költőből népének és az emberiségnek az élet mélyébe látó poétájává, váteszévé. Rege a tűzről és jácinról című verskompozíciójában így beszél az édesanyjához:

„Vérkörödből kitortem, aranytálat öletem én: a napot.

S tudd meg: az éles bába olló nem nyírta el a kapcsolatot.

Riadalmadhoz kötvé vagyok, veled rázkódok és vívódom,

jaj nekem, táplálsz te engem elrejtett köldökzsinóron,

sívüt közöttünk, kontinensek közt óceánalatti kábel,

minket egymástól iszonyú olló: csak a halál vág el.

Hitted-e, mikor vérszirmos ágyán a Boldogasszonynak

ketten feküdtünk már s a fájdalmak elődalogtak,

hitted-e, hogy a fiút, akit szorít a pántos pólya,

a mindenség szorítja majd s a sorsod is eldalolja?

Mama, ugye szép, hogy a szívecske, meg a kisököl ikrek,

így növekednek, s nem az ökölnek, vitéze lettem a szívnek.”

El lehet képzelni olyan véleményt, hogy Nagy László nem méltó arra, hogy utcát nevezzenek el róla Budapesten. De egy olyan vélemény sem képtelenség, hogy Budapest nem méltó arra, hogy valamelyik utcája viselhesse az ő nevét.

L. A.

**Költőink előtt az alábbi írással tisztelgünk
a költészet világnapja, április 11-e alkalmából.**

Petőfi, a vándorszínész

Mi vezérelte Őt a színészethez? A lelkesedés. Szerette a szabadságot, a függetlenséget, vonzotta a dicsőség varázsa: színésszé lett.

Tizenöt éves diák volt és már akkor lángroggyúlt a szíve: szerelmes lett a forró deszkákba. Ez időben járt Aszódon Balogh István és Gál Mihály egyesített színtársulata, akiknek előadásait sűrűn látogatta az ifjú Petőfi és ezenközben – amint már diákoknál szokás – ő is szerelmes lett, még pedig egy Borcsa nevű színésznőbe. Az ábrándos ifjú hamarosan elhatározza ekkor, hogy színész lesz. Célja világos:

Közéjük állni és elmenni velők,

El, habár apámnak átka,

Anyámnak könnyűi lesznek útítársaim,

Csakhogy szabad, csakhogy független legyek.

Szándékát elő is adta az igazgatónak, aki azonban ürügyül iskolai bizonyítványt kért. Az ifjú költő erre beállított Koren nevű tanárához és megkérte, hogy adjon neki bizonyítványt, mert színész szeretne lenni. A tanár azonban sietett a diák apját felvilágosítani, aki persze csakhamar eltiltotta a fiát a színháztól. Erről 1845-ben így ír az Uti jegyzetekben:

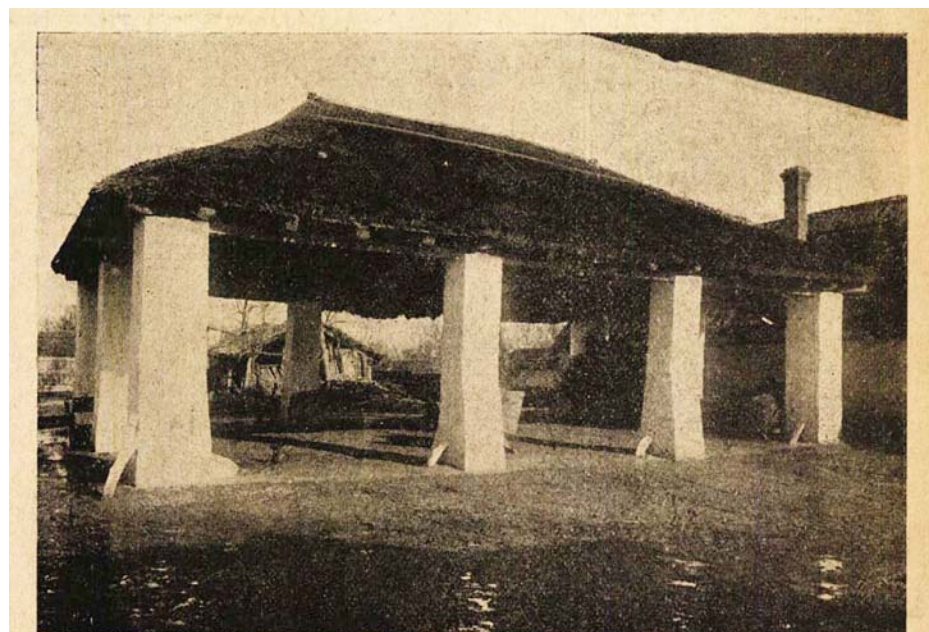
„Professzorom (Isten áldja meg őt!) jónak látta, tettebe menendő tervemet egy oly férfinak megírni, kinek eléggé nem dicsérhető tulajdonsága volt: a színészetet csodálatra méltóképen való módon gyűlölni. Ezen ritka tulajdonú férfi történetesen épen az atyám volt, ki – mint jó atyához illik – a veszedelmes hírvétel után egy percig sem késett pokoli örvénybe sülyedendő fia megmentésére rohanni. S istentelen szándékomtól csakugyan eltérítettek atyai tanácsai, melyek még hetek múlva is meglátszottak hátamon és lelkem porsátorának egyéb részén.”

De mit ér ilyenkor az apai szigor? Petőfi 1838. augusztus havában Selmecre került, ahol a német színelőadásokat látogatta. Pénzszűkében lévén, nem tellett még karzati jegyre sem, tehát új ötlethez folyamodott: eladogatta ruhadarabjait és nélkülözött, csakhogy álmait megvalósítsa: színelőadást látni! Természetesen rossz bizonyítványt kapott. A kis Petrovics erre elkecsereedett és 1839. február 15-én gyalog nekivágott Pestnek, azzal a szándékkal, hogy beáll a Nemzeti Színházhoz statisztának és majd idővel azután nagy színésszé fogja magát kiképezni. Itt álnév mögé rejtőzött, felvette a Rónai nevet, ezen néven szerepelt is mint statiszta, szerepkihordó és kisegítő kellékes. A színészek apró szolgáltokra használták fel, elküldözték ide-oda, „sört és tormáskolbászt hordott, az aszszonyságokat pedig előadás után lámpás-

sal hazakísérte” s ő minden lealázó munkát is szívesen elvégzett, hisz most már ott volt a lámpák előtt.

Hét hónapig volt a Nemzeti Színház névtelen katonája s ki tudja, talán még továbbra is ott marad, ha a szigorú apa fel nem jön érte el és nem viszi. Így elkerült Sopronba, ahol 1839. szeptember 6-án beállt katonának, innen Horvátországba veti a sorsa.

Két év után hazabocsátották és régi vágyát követve, megint csak felcsapott színésznek, Abday Sándor karcagi társulatánál. Abday visszaemlékezéseiben így ír Petőfi jelentkezéséről: „Petőfi katonaköpenyben jött hozzám Karcagra, a színtársulatomnál öt hónapot töltött. De színésznek ügyetlen lévén, felvittem Pestre, hol 50 fttal megajándékozva, egy ügyvédnek adtam át.” Pestről a tolnamegyei Ozoróra ment Petőfi, ahol Sepsy Károly hattagú társulatához szerződött és itt is Rónai néven játszott. A társulathoz való felvételét:

Korcsmal, állás a ceceli nagyvendéglőben, amely alatt Petőfi vándorszínész korában játszott, 1841. nyarán

„Levél egy színészbarátomhoz” című versében így rajzolja:

„Menék ebédre és ebéd után

Beigtatának ünnepélyesen

a társaságba, – nem kutatva, mi

Valék: diák-e, vagy csizmadia?

Másnap felléptem a Peleskei

Nótáriusban. Hősleg működém

Három szerepben, minthogy összesen

a társaságnak csak hat tagja volt...”

Elképzelhető, hogy ily kis truppnál nem lehetett Petőfinek vajmi rózsás helyzete.

Bizony ő is írta a színlapokat, mint annyi sok más kisjövedelmű színész (nyomdát még nem mindenütt ismertek akkoron a sötét vidéken és tisztogatta a színpadot, melyet felépíteni és lebontani is kellett és jó, hogy így volt. Hiszen azért külön díjazás járt. Ő neki kellett a kellékekről és bútorokról is gondoskodni, ha sorra került, jegyeket szedett, meg a kordinát is húzta, töltogette a lámpákat és a színpad díszítési munkájában is részt vett. E kis társulattal járt Cece községben, Szilasbalháson, Simontornyán, Szekszárdon, Sárbogárdon, szóval olyan helyeken, ahol ma is csak egészen kis vidéki társulatok fordulnak meg. És mikor például Sárbogárdra értek, közel volt az egész bohém trupp az éhenhaláshoz.

A romantikus élet gyönyöre azonban nem tartott sokáig, mert Mohácson nem pártolta őket a közönség, s így kénytelenek voltak a szélrózsa minden irányába eloszlani. Ekkor Petőfi búcsút mond a színészetnek, de föltette magában: „ha Isten segít, nem örökre”.

Folytatása következik.

Forrás: Színházi Élet 1922/52. szám – Arcanum.hu

A „sertéshízlalás” és a francia vígjáték

I. rész

Felsőalap, Voinovich-kúria.

A sárbogárdi vasúti állomáson illemtudóan jelenti egy bakter:

– Amott van a Voinovich méltóságos úr parádéskocsisa.

Két fiatal csikó ficánkol a homokfutó kocsis előtt. A kocsis megemeli a kalapját:

– Isten hozta, tekintetes úr!

Szédületes tempóban indulunk Felsőalap felé, Voinovich Géának, a Nemzeti Színház új kormánybiztosának birtokára. A kinevezést Budapest művészi köreiből a legnagyobb rokonszenvvel fogadták. Voinovich, a színház új művészi vezetője már nyilatkozott programjáról és hivatalos teendőiről. Hogyan él a nagy esztéta és kiváló író falusi otthonában? Erre a kérdésre akar felelni a felsőalapi látogatás.

– A birtokon tudják, hogy a méltóságos úr kormánybiztos lett? – kérdezzük a parádéskocsist.

Voinovich Géza a Nemzeti Színház kormánybiztosa, aratói között

„Nem küzdeni akarok, hanem dolgozni.”
Voinovich Géza interjút ad Stella Adorjának

– Honne tunnák kérem! Olvastuk az újságban.

– Örültek neki?

– Biza, nem nagyon.

Vége egy kis ellenzék!

– Aztán miért nem örültek?

– Azért kérem, igen jó ember a méltóságos úr! Igen szereti itt mindenki. Most, hogy hivatalt vállalt, elszakad tőlünk és minden idejét a városban tölti.

Aranyló sárga búzatáblák mellett visz az út.

A Voinovich-birtok határán lassít a kocsis. A kormánybiztos intget az útszélen, majd felkapaszkodik a vendég mellé. Nyári öltözetet visel, búrsisakot, világoskék szemeiből derű árad. „Finom ember!” Mennyit írták le róla az utolsó tíz nap alatt. Visszaélve a vendégjoggal, mindjárt két indiszkrét kérdéssel ostromoljuk:

– Mint „finom ember” elég erélyes lesz majd a Nemzeti Színházban? Galamb Sándornak mi lesz a szerepe?

Galamb Sándorról, a szegedi tanítóképző igazgatójáról ugyanis a legkülönbözőbb verziók vannak forgalomban. A kormánybiztos először a második kérdésre felel:

– Galamb súlyos áldozatot hoz, amikor otthagyja szegedi stallumát és Budapestre jön a Nemzeti Színházhoz. Igazi rajongója a magyar színjátszásnak.

– Mi lesz a hatásköre?

– Darabokat olvas, javít. Máris felkértem, olvassa végig Pirandelló műveit. A nagy olasz író fel akarom venni a színház műsorára.

Térjünk vissza az első kérdésre:

– Meg tud-e majd küzdeni a színház különböző csoportjaival?

Széttárja a kezeit. Arcán végigszalad a mosoly:

– Nem küzdeni akarok, hanem dolgozni. Ha nem sikerül keresztülvinni a programot, visszatérek az íróasztalomhoz és a földhöz.

Folytatás a következő számban.

Ittas motoros Sárhatvanon

Sárhatvanon, a József Attila utcában ellenőriztek a járórok 2020. április 8-án délután egy segédmotoros kerékpárral közlekedő 32 éves sárbogárdi lakost, akinél ittasságot jelzett a légalkoholmérő-készülék, ezért a sofórt előállították a Sárbogárdi Rendőrkapitányságra. A további mérések eredménye is megerősítette az ittas járművezetés gyanúját, ezért a rendőrök büntetőfeljelentést tettek a férfivel szemben, a vezetői engedélyét pedig elvették.

Egyedi azonosító jel meghamisítása Sárbogárdon

A Sárbogárdi Rendőrkapitányság járőrei 2020. március 5-én délután, Sárbogárd belterületén ellenőriztek egy személygépkocsit és annak vezetőjét. Az intézkedés során az egyenruhások megállapították, hogy a járművön lévő hatósági jelzés egy másik autóhoz tartozik. A 32 éves sofórt előállították a rendőrségre, ahol gyanúsítottként hallgatták ki, melynek során beismerő vallomást tett.

A sárbogárdi férfivel szemben egyedi azonosító jel meghamisítása bűntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt folytatott nyomozás vizsgálata során a rendőrök a szükséges eljárási cselekményeket elvégezték, és az ügy iratait a napokban az ügyészségnek átadták.

Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság

Országos tűzgyújtási tilalom

2020. április 10-étől – a fokozott erdőtüz kockázat miatt – az ország teljes területén életbe lépett a tűzgyújtási tilalom. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (Nébih) felhívja a lakosság figyelmét, hogy legyenek fokozottan körültekintőek, Magyarországon ugyanis az erdőtüzek 99 százalékát emberi mulasztás okozza.

A csapadékmentes időjárás hatására fokozódik a vízhiány a talajban. A száraz, gyakran szeles, enyhe időben tovább nőtt a gyepek és erdőterületeken, a fásításokban a gyorsan terjedő tüzek kialakulásának kockázata. A napali felmelegedés hatására a gyúlékony, könnyű biomassza kiszáradása felgyorsult, számos nagy kiterjedésű tüzesetet okozva.

Jelentős csapadék, ami ellensúlyozni tudná az éghető biomassza kiszáradását, az előrejelzések alapján az elkövetkezendő egy hétben nem várható. Az elszáradt lágyszárú növényzet és erdei avar a jelenlegi időjárási körülmények között rövid idő alatt gyúlékony állapotba kerülhet, ami az erdőben vagy a mezőgazdasági területeken közvetlen tüzeset forrásává válhat.

Ezt jelzi a veszélyeztetett megyékben a leégett terület nagyságának növekedése is. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a friss zöld hajtások megjelenésével az égetés már természetvédelmi szempontból sem kedvező!

Az erdők védelme és a károk megelőzése érdekében, a fokozott erdőtüz kockázat miatt, 2020. április 10-étől országos tűzgyújtási tilalom lépett életbe.

A tűzgyújtási tilalom idején tilos tüzet gyújtani a külterületi ingatlanokon fekvő erdőkben és fásításokban, valamint azok 200 méteres körzetében, ideértve a térképen jelölt területeken található tűzrakó helyeket, a vasút és közút menti fásításokat, valamint a parlag- és gázégetést is.

A Nébih felhívja a lakosság figyelmét, hogy a tűzgyújtási tilalom alá eső területeken kiemelten fontos a korlátozó előírások betartása, amelyekről bővebben e cikkünkben olvashatnak:

<https://portal.nebih.gov.hu/-/rugalmasabba-valt-a-tuzgyujtasi-tilalom-rendszere>.

Az aktuális tűzgyújtási tilalomról a www.erdotuz.hu és a www.katasztrofavedelem.hu honlapon elhelyezett térkép segítségével tájékozódhatnak az érdeklődők. A térkép minden nap 0 óra 1 perckor automatikusan frissül, így minden esetben az adott napon érvényes tűzgyújtási tilalmakat mutatja. A „napi összefoglalók” mellett egy interaktív tűzgyújtási tilalom térkép is az érdeklődők rendelkezésére áll, amelynek segítségével pontosan be tudják azonosítani a lakóhelyük környékén található erdőterületeket.

Csupán egy másodpercnyi odafigyeléssel több hetes tűzoltást és évtizedes helyreállítást előzhetünk meg.

Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal

Kedves karate sportbarát!

Kérem, hogy személyi jövedelemadója 1 %-ának felajánlásával támogassa a NIHON KARATE KYOKAI Sportegyesületet!

Adószámunk: 19025513-1-07

Köszönettel: Németh Attila elnök

**Bogárd
és
Vidéke**

Alapító: Hargitai Lajos. **Tulajdonos:** Hírház Kft. (adószám: 27299320-2-07, cégjegyzékszám: 07-09-030665, bankszámlaszám: 10402946-29450071-00000000). **Főszerkesztő:** Hargitai-Kiss Virág, tel.: 06 (30) 3483 320. **Szerkesztőség, kiadó, nyomda:** 7000 Sárbogárd, Hősök tere 12. **Nyitva tartás:** H-P: 8.30-16.30 óráig. **Telefon:** 06 (25) 508-900. **E-mail:** bogardesvideke@gmail.com **Honlap:** www.bogardesvideke.hu **Állandó és időszaki rovatok szerzői, szerkesztői:** Hargitai Lajos, Hargitai-Kiss Virág, Mágocsi Adrienn, Jákob Zoltán, Hargitai-Kiss Balázs, Leszkovszki Albin, Rehák Sándor, Rehák Tamás, Szántó Gáspár, Huszár Lajos és még sokan mások. **Tördelőszerkesztő:** Huszár Anikó.

Grafikai szerkesztő: Hargitai-Kiss Balázs. **Előkészítés és utómunka:** Mágocsi Adrienn. **Megjelenik** minden csütörtökön. **Kéziratok leadási határideje:** kedden 16.30 óráig. Kéziratot egy hónapon túl nem őrzünk meg. Fenntartjuk jogunkat, hogy a beküldött írásokat a tartalom és a szerző szándékának tiszteletben tartása mellett, közlésük esetén megrövidítsük. A lapban közölt vélemények nem mindig tükrözik a szerkesztőségét, azokért a felelősséget a nyilatkozók, illetve szerzők viselik. Ugyanez vonatkozik a hirdetések tartalmára is. **Hirdetésfelvétel:** szerdán 10 óráig. Csak a törvénybe nem ütköző tartalmú hirdetéseket fogadunk el. **Lapzárta:** szerdán 12 órakor. **Terjesztés:** saját terjesztőhálózattal egyéni előfizetéssel házhoz szállítással, illetve megvásárolható Sárbogárd és a környező hárs település boltjaiban, hírlapárúsító helyeken. **Előfizethető** a terjesztőknél és a szerkesztőségben. **Negyedévre:** 3200 Ft, **félévre:** 6100 Ft, **egész évre:** 11500 Ft. **Eng.sz.:** HU ISSN 0866 4382.

Lapunkat rendszeresen szemléli a megújult
OBSERVER
www.observer.hu
Lapunkat rendszeresen szemléli
Magyarország legnagyobb
médiafigyelője, az
»OBSERVER«
BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1139 Budapest, Frangepán utca 7.
Tel.: +36 1 303 47 38
Fax: +36 1 303 47 44
Email: ugyfelkapcsolat@observer.hu

Üres a fal?
Üres kirakat?

**Egyedi
Óriásplakát**
4000 Ft (70x100 cm)
a HÍRHÁZ nyomdában
SÁRBOGÁRD, Hősök tere 12.
(a művelődési ház mögött)

Tisztelt Olvasó!

Köszönjük, hogy a múlt évben 1 %-os adományával hozzájárult egyesületünk működéséhez.

Az idén ismét „Mindent megragadunk” mottóval kérjük, hogy jövedelemadója 1 %-ával legyen segítségünkre. Erre a célra nyerje meg családját, kollégáját, barátját, ismerőseit is.

Adószámunk: 18491074-1-07

Fáradozását nagyon köszönjük!

A minimális 1 % is aranyat ér számunkra!

Sárréti Íjász Club Sárbogárd

Melegsik az idő, de hétvégén már eshet

Csütörtökön a nyugat felől megnövekvő fátyolfelhőzet szűrheti a napsütést, de csapadék nem várható. A délnyugati szelet élénk, északkeleten erős lökések kísérhetik. Hajnalban néhol még gyengén fagyhat, napközben 20-24 fokig melegsik a levegő.

Péntekre egy gyenge hidegfront hatására megélénkülhet az északnyugati szél. Ismét inkább fátyolfelhők szűrhetik a napsütést, eső nem várható. Délután 20-26 fokos maximumokra van kilátás.

Szombaton még sok lesz a napsütés, délutántól azonban helyenként záporok, zivatarok alakulhatnak ki. A csúshőmérséklet 18 és 25 fok között alakul, délnyugaton lesz a legmelegebb. Vasárnap egy hidegfront okozhat szeles időt, szórványosan esőt, záport, zivatart. Újabb lehülés veheti kezdetét.

Forrás: idokep.hu

KIEMELT APRÓHIRDETÉSEK

a Hírház facebook-oldalán is!

REDŐNYÖS

06 30 966 8446

KOSARAS AUTÓ BÉRELHETŐ

16 méteres magasságig.

06 20 437 4869

SZAKKÉPZETT AUTÓFÉNYEZŐT

KERESÜNK dégi telephelyre,

hétfőtől péntekig, 8 órás műszakba.

Feladatkör: teherautók, autóbuszok, személygépkocsik fényezése.

Alapbér nettó 400.000 Ft.

Telefon: **06 20 932 9244**

GÉPKOCSIVEZETŐT keresünk

nyerges szerelvényre,

BELFÖLDI MUNKÁRA.

06 70 453 0509

ÖSSZKOMFORTOS

CSALÁDI HÁZ,

TERMŐFÖLD, SZŐLŐ

külön-külön **ELADÓ.**

Érdeklődni: **06 20 386 8222**

Eladó egy **KEREKESZÉK**

és egy 5 ponton állítható, elektromos,

távírányítós **BETEGÁGY** matraccal

együtt. **+36 30 34 83 320**

Illatozó virágfürtök

Az udvarunkban virágzik a zselnicemeggy. Az óriási fa olyan, mint egy mennyasszony ruhája. Az illata betölti az udvart. 2012-ben ez volt az év fája. Az ókorban és a középkorban kedvelt csemege volt a gyümölcse. A lekvárja különlegesség. Pálinkát is főznek belőle. Népies neve kutyacseresznye, vackormeggy, zsidócseresznye, gyöngyvirágfa, kocérka. Magas pektintartalma miatt jól zselésíti a lekvárt. Önmagában kissé kesernyés, ezért érdemes cseresznyével, meggyel, szederral stb. összefőzni. Gyógyhatása jelentős, gyomorerősítő, nyugtató, jó alvást biztosít.

Ilyenkor tavasszal nagy csokrot szedünk belőle. Illata frissíti a szoba levegőjét. Júniusban fürtösen érik. Különleges az ízvilága.

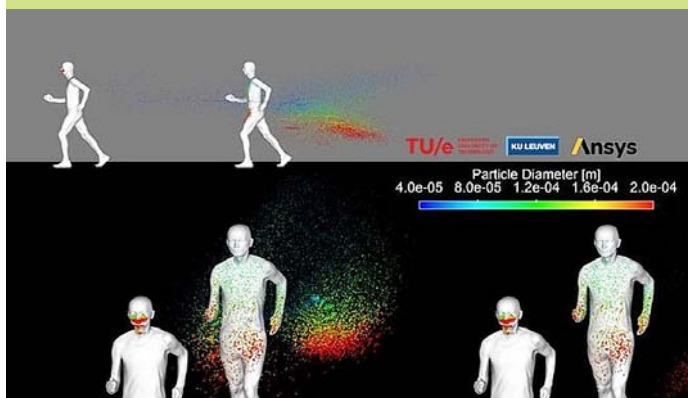
A csemetét Nagylókról hoztuk egy erdőből. Az a fa ma 15 méter magas.

Rengeteg csemete nőtt a madarak és általunk elszárt magjaitól a kertünkben. Aki kér, ősszel kaphat belőle!

Hargitai Lajos

Sportolásnál nagyobb távolságtartás!

Eddig mindenki azt hitte, hogy elég 2 méter távolságot tartani egymástól, ha sportolunk, viszont most egy kutatásból kiderült, hogy komoly veszélyben lehetnek azok a futók, biciklisek, akik ezen ajánlás alapján sportolnak – tévhit, hogy minden esetben elegendő a 2 métert betartani. A koronavírus-fertőzés sokkal nagyobb sugarú körben terjed, mint sokan hiszik.

A tanulmányban szimulálták a gyaloglás, futás és biciklizés közben keletkező légáramlatokat, hogy kiderüljön, meddig örvénylik az ember mögött a kilélegzett levegő, amellyel a koronavírus is fertőzhet, ha például egy tünetmentes vírushordozó indul el sportolni. A leuveni és eindhoveni egyetemek tanulmányából kiderült, hogy a sportolás közbeni erős kilégzés miatt több kórokozó juthat a levegőbe, ezért egyáltalán nem ajánlatos például az előttünk haladóval egy vonalban futni, biciklizni, de még sétálni sem.

A kutatók szerint, ha nem akarunk beleszaladni az előttünk haladó által kifúj, esetleg fertőző részecskébe, akkor tempós biciklizéskor legalább 20 métert kell ráhagyni az előttünk haladóra, futásnál, lassú biciklizésnél ez a távolság legalább 10 méter, míg séta közben, ha az előttünk haladóval körülbelül egy vonalban megyünk, akkor 4-5 métert kell tartani, és akkor még nem is került szóba, hogy mi van olyankor, ha például egy biciklis elsuhan egy futó mellett.

Érdemes azt is átgondolni, hogy merre mész sportolni: hiszen a legtöbben felkapottabb parkokba járnak, úgyhogy ha van rá mód, inkább keress valami kihaltabb terepet, ahol alig találkozol valakivel. Vagy mozogj otthon heti ötször, vagy akár naonta minimum 20 percet!

Forrás: penzcentrum.hu

A PILLANTÁS OPTIKÁBAN LÁTÁSVIZSGÁLAT ÉS KONTAKTLENCE ILLESZTÉS

Hétfőnként 10-18-ig és szerdánként 10-15 óráig
Szemüveggészítés és javítás helyben

BEJELENTKEZÉS: Sárbogárd, Ady E. út 139. (Coop mellett)

TELEFON: 06-25-460-480, 06-70-594-5012

NYITVA: hétköznap: 9-18, szombat: 8-12 óráig

Egészségpénztári és SZÉP kártyák, Erzsébet és Sodexo utalványok elfogadása

Tisztelt Ügyfeleink!

Jelen helyzetre tekintettel

**2020. MÁRCIUS 20-ÁTÓL
BIZONYTALAN IDEIG A
HÍRHÁZ ÜGYFÉLFOGADÁSA SZÜNDEL.**

**Kizárólag e-mailen leadott,
kb. 5.000 Ft feletti értékű anyagaikat fogadjuk,
mely egyeztetett időpontban vehető át.**

E-mail-címünk: bogardesvideke@gmail.com